

[Holger Eriksen.]

man f. Eks. i Byerne, i København, har en mere ensartet Interesse over for Lovgivningsarbejdet, end man har ude i Landkredsene, kan jeg ikke anerkende det; den politiske Interesse er nu engang delt mellem de forskellige Partier. Ude i Landkredsene deler man sig politisk mellem samtlige eksisterende Partier, og inde i København, eller i Aarhus eller andre Byer, deler man sig paa samme Maade efter politisk Anskuelse, maaske med den eneste Undtagelse, at man i København ikke er i Stand til at finde en Venstremand. Men bortset herfra maa jeg sige, at Forholdene er ganske ens for Landet og for København, og man bliver nu engang nødt til at indstille sig paa, at ogsaa Københavnerne har Lov til at eksistere.

Hvad nu Venstres anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, angaar, fik jeg den Opfattelse, at han netop ikke var tilbøjelig til at ville tillade, at Københavnerens Stemme havde den samme Betydning som en hvilken som helst anden Vælgers. Jeg skal slet ikke komme ind paa det ærede Medlems Argumentation, som var bygget over det Princip, at naar Leveomkostningerne i København er højere end i Jylland, bør en Københavners Stemme ikke have saa megen Vægt som en Jydes Stemme. Jeg savnede egentlig Konklusionen, selv om den maaske indirekte kom temmelig klart frem, nemlig den, at man maa gaa til Bestemmelser, som siger, at Københavneres Stemmer er ikke saa meget værd som de øvrige.

Jeg læste forleden en Udtalelse af et tidligere Medlem af dette Ting, Professor Orla-Jensen, som gjorde gældende, at man ikke maatte give lige og almindelig Valgret; man burde graduere Valgretten i Henhold til Intelligenen. Hvorledes det skulde lade sig gøre, ved jeg ikke, det vilde maaske nok blive lidt besværligt, men han krævede det i hvert Fald. Han krævede den ogsaa gradueret under Hensyn til den Skat, man betalte, og nu hører jeg altsaa, at den anden Ordfører for Venstre yderligere krævede Valgretten gradueret under Hensyn til, hvor man bor. Paa den Maade kan man efterhaanden faa baade en mærkelig Grundlov og en mærkelig Valglov ud af det.

Saa fremhævede det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at man maatte jo ogsaa

tage Hensyn til, at der bor saa mange Rigsdagsmænd og saa mange Ministre i København. Det er et meget væsentligt Argument, det indrømmer jeg, men hvorledes skal man komme uden om det? Naar vi ser, at Venstre-bønder, som bliver valgt i Jylland, og som bor i Jylland, saa snart som de bliver valgt, skynder sig at flytte over i Københavns Nærhed — ja, saa tror jeg, at det vil blive yderst besværligt i Fremtiden at undgaa, at ogsaa en hel Del Folketingsmænd kommer til at bo herovre.

Krag: Grundet paa Forretningsordenen for dette Ting — vistnok den vidunderligste Forretningsorden, nogen parlamentarisk Forsamling er underkastet — (*Christmas Møller:* Hvem har stemt for den? *Korsgaard:* Som Venstre har stemt for!) — ja, den har jeg stemt for personlig, det indrømmer jeg; man gør undertiden Gerninger tankeløst, som man senere fortryder, og her staar vi over for en af dem; det har jeg før bekendt i dette høje Ting, men jeg skal gerne gentage det. Grundet paa denne Forretningsorden er der, som sagt, kun levnet mig ganske faa Minutter til ud fra mine Synspunkter at uddybe de Spørgsmaal, som er stillet i Forbindelse med Debatten, siden jeg sidst havde Ordet, og det vil jeg altsaa kun kunne gøre bare i nogen Maade, hvis jeg tør paaregne den højtærede Formands Velvilje.

Jeg kan nu ikke komme ind paa yderligere Betragtninger med Hensyn til Forholdstalsvalgmaadens Virkninger, men der er ikke nogen Tvivl om, at jo lettere Adgang der er til Repræsentation i den lovgivende Forsamling, des stærkere vokser Tendensen til at søge Særmeninger repræsenteret, des stærkere Tilbøjeligheden til Partisplittelse. Vi har jo set, at det ene Sted efter det andet, hvor man har indført Forholdstalsvalgmaaden, er Konsekvensen blevet den, at man har maattet vende tilbage til Valgmaader, som i højere Grad bidrog til, at et stort Mindretal i Befolkningen kunde faa en betydelig Repræsentation, end Forholdstalsvalgmaaden gør.

Nu siger den højtærede Minister, at jeg hele Tiden taler, som om jeg vilde foretrække, at et Mindretal i Folket fik Styret over for et Flertal, derigennem at det paa Grund af Valgmaaden fik Flertal i den lovgivende